

ІСТОРІЯ МІСТ І СІЛ

Галина Горіла, Надія Власенко

КРАСЛЯНИ

Чимало віків прошуміло над селом Красляни Прилуцького району, бо перша згадка про них датується 1085 роком. Перші поселенці Краслян були жителями м. Красного, які поселились в ярах, після розгрому татарами цього міста. За переказами, їх залишилось всього 10. Так втікачів і назвали «десятенки», а рід їх живий і до наших часів. Краслянци люди волелюбні. У XVI ст. в Краслянах вибухнуло повстання селян проти польського магната — землевласника Вишневецького. У 1648 році у визвольній боротьбі проти польських загарбників брала участь Краслянська сотня козаків, яка була складовою частиною Прилуцького полку. На чолі сотні стояв сотник Давид Деркач. Мужньо захищали свою землю краслянци і в 1812 році. Більшість населення в Краслянах—українці. Найпоширенішими в селі прізвищами є: Омеляненко, Ювченко, Мелашенко, Кисіль, Соболь, Ярмоленко, Власенко. Прізвиська: Гусаки, Зореви, Бряди — від слова багато говорити, бродити, Марчуки, Гусарі — прашур був гусаром у війську, Стрільці, Михлини, Ковалі — дід був коваль.

Колись селяни займались пивоварством, чинбарством, були ковалями, шили взуття та зброя для коней. Були свої ткалі та кравці.

Село ділиться на кутки, як і скрізь по українських селах. Хапунівка — в 1918 році цей шматок землі стали захоплювати для будівництва садиб. Хоменщина — земля належала багатому селянину Хомі. Цю землю після революції заселили. Соболівка — на цьому кутку оселилась багатодітна сім'я Соболів. Куток Безубівку обжила сім'я Безубів.

На землях Ладанського монастиря було створено СОЗ і засновано хутір Чубарівка. У 1941 році цей хутір спалили німці. Козин — хутір, тут селяни розводили кіз.

Навесні Красляни пишаються буйним білопінним цвітом своїх садів. Сади також мають свої назви. Сад Дубина посадив заможний селянин Кириляка в 1924 році. А Чубарівський сад посаджений монашками Ладанського монастиря в 1910 р. Знищений він був уже в наші дні, 1970 року.

Про себе згадку залишив і відставний солдат Бондаренко Гаврило. Він одержав землю за вислугу в армії 25 років. У 1922 році на цій землі він посадив сад. Тепер цей сад називається Бондарівщина. Ще був сад Лукомський, який садили кріпаки пана Лукомського в 1860 році, а знищений він 1945 року.

Село Красляни оточили поля. Одне з них називається Лікаривщина, бо під час війни з шведами в лісі і полі був розміщений шпиталь. Поле Бабачиха взяло назву від кургана, на якому давним-давно стояла кам'яна баба. Ще є Подиське поле, від села Подище, Біла гора, від білої глини на цій горі.

На захід від Краслян Урочище Сотниківщина, бо колись там стояла сотня козаків Прилуцького полку. Жидивщина — від єврея-власника, який мав у селі шинок.

Чимало ярів, назви яких походять під власних імен селян: Брусків яр, Калинів яр, Кисилівський, Вашурини штани, Гаметовичів яр, Вінницький яр. На краслянських землях багато горбів та долин — Соболівський, Кирилягин. Назви залишились від заможних селян.

Урвища також мають назви — Хоменське, Бондареве, Бойчакове. Славляться Красляни і лісами: Довге, Коморицьке, Гречанівщина, Жидівщина, Шкалубине, Калинове, Яких тільки назв не почуєш в нашому краї!

Два ставки в селі також мають назви. На північному сході Краслян Ігнатієнків ставок, викопаний Ігнатієм, Гнатом, а на півночі панський Лукомський ставок.

Людська пам'ять зберегла чимало назв, різних подій. Але вже немало втрачено та забуто. Та все-таки є надія, що нашому роду жити і творити добро.

Висловлюємо свою вдячність пенсіонеру Соболю Д. О. за допомогу в зібранні матеріалів про село Красляни.

